זרע קודש — בהר

ענין שמיטה להר סיני י"ל דהנה השי"ת חתם הבריא' בטוב הוא שם הגושפנקא דחתים בי' שמיא וארעא הר"ת מאת השמים ואת הארץ שגי' טוב וצריך כל אדם להפוך מדותיו לטוב והנה העיקר הם ה' מדות ג"ג תנ"ה כי יסוד ומלכות הם הכללות וה"פ טוב גי' אלקים עה"כ שע"י שיהפוך כל מדותיו לטוב ממתיק שם אלקים והנה בקידוש של ליל שבת בויכולו יש ה"פ אותיות ו"י וצריך להפוך הה"פ ו"י ולעשות מהם ה"פ טוב ולכן אין לקרות אותיות ו"י בויכולו בפירוש רק כמו בחטף כי באמת בשבת נמתק הכל ונכלל הכל בטוב ולכן מכל השבתות שבששה שנים עושין שנה שלימה שמיטה שנקרא שבת כי בכל שנה נ"ב שבתות ונמצא בששה שנים שי"ב שבתות ונ"ב שבתות של שמיטה עצמה נמצא שס"ד שבתות להמתיק השס"ד ימים שבכל שנה משא"כ ביום כיפור לית לי' רשות לאסטוני וא"צ להמתיק ומכל השבתות של ז' ימי שמיטה שהם ג"כ שס"ד שבתות עושין יובל להביא הכל לאחדות ולהמתיק הכל ולכן שמיטה גי' שס"ד לרמוז שאז נמתקו השס"ה ימים שבכל השנים והנה הספירה הוא כדי לטהר נפשות עמו ישראל מזוהמתן ומטומאתם ולהבין זה וכי זה דרך סגולה שע"י שסופרים נטהרים ובאמת אנו רואים בני אדם שהגם שסופרים לא זו שאין נטהרים ממה שעבר רק אפי' אין פורשים עדיין מטומאת החטא רק הענין שימי הספירה ימי תשובה שיש נו"ן שערי תשובה ואנו סופרים לבוא לשער הנו"ן וכתיב עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום שיום החמישים רומז לשער הנו"ן שהוא אחר שבעה שבועות נמצא הוא שמיני להם ולכן אז נמתקו כל הדינים וכל החולים נתרפאו בסיני כי משם ממדה שמינית בא רפואה והמתקת הדינים ואז אמר ית' אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מאמ"צ כמו שמפורש ביחזקאל שאמר ית' לישראל במצרים איש את גלולי מצרים השליכו ואח"כ עשו תשובה ונעשה אנכי גי' אלף שנמתק האף ונעשה אנכי ולכן בק"ש על תיבת אף נכתב שם וה"ו שם החסד והנה בימי הספירה שהם ימי התשובה ג"כ ממתיקין הכל ומטילים הדינים על שונאי ישראל ופועלים במ"ט יום שיהי' רשע מט לפני הצדיק ולא להפוך ח"ו ומ"ט גי' לב טוב לעשות לעצמו לב טוב לקבלת התוה"ק וכן יובל עה"כ גי' לב טוב מורה שע"י לב טוב בא לעלמא דחירות שיובל מורה עליו שמשם נמתק הכל וכן שבת מורה על עלמא דחירות לכן אין עושים בו מלאכה ולכן כתיב כאן בהר סיני שעליו הי' קבלת התורה מורה ששמיטה וההכנה לקבלת התורה שהם ימי הספירה הם ענין א' להמתיק הכל כנ"ל ולעשות לעצמו לב טוב כנ"ל: